

מלכי העולם התחתון של תל-אביב, בעל שתי חנויות בשוק הסיטונאי, ומבקר קבוע במועדוני הקלפים שברחובות הסמוכים לרחוב הירקון. סלומון אבו היה אחד מראשי המאפיה הצרפתית שאיימה באותה תקופה על ההגמוניה של מה שנקרא אז המאפיה הישראלית. שאחד מראשיה היה מירוחי. ככל הנראה, השניים לא הכירו זה את זה, ובוודאי שלא היה ביניהם כל קשר.

בלילה שבין ה-6 וה-7 באפריל 1970 הלך עזרא מירוחי, בחברת שומרי ראשו, אל מלית, בקרן הרחובות אלגני הירקון בתל-אביב. לפתע נשמעו ארבע יריות אקדה. מירוחי זאלמליח נפלו, והמידרכה שלידם הוצפה דם. מירוחי מת במקום, ואילו אלמליח הפצוע הובל במונית שחנתה ליד המקום לבית החולים הדסה. בדרך ביקש אלמליח מנהג המונית ברונז הויזמן: "תודיע לשימשון דנוך מה שיקרה". בבית החולים מת אלמליח מפצעיו.

שימשון דנוך הוא אחיו של ישראל דנוך. דקות ארוכות אחרי הרצח נתפס סלומון אבו על ידי כמה חיילים ועל ידי ישראל דנוך. הוא הוכנס לווטובוס שעבר ליד המקום, והובא על ידים לתחנת המישט"ר. רה. החיילים ודנוך מסרו עדויות. החיילים הוזמנו לבית המישט"ר, דנוך נשכח משום מה.

"חברי שניצח"

עדותו הראשונה של דנוך נמסרה במישטרה מיד כשהובא אבו לתחנה. דנוך סיפר אז ודבריו נרשמו על טופס עדות רשמי: "היום, בשעה 23.50 בערך, הייתי במועדון הקלפים שברחוב אלגני 13. לפתע, נכנס לקלוב אדם שאני לא מכיר אותו, וצעק אלי: 'ישראל, ירו בעזרא'. אני מיד יצאתי החוצה בריצה, וראיתי התקהלות של אנשים בצומת אלגני-הירקון, וראיתי את עזרא שמתוב, שהוא חברי, פצוע בראשו שוב דם, ואזרחים מרימים אותו על הידיים ומכניסים אותו למונית. שלקחה אותו לבית החולים. אני גם שמעתי באותה שעה מנדל אדם שאני מכיר, אלמליח, והוא נהג מונית. שצעק שגם הוא פצוע, וגם אותו לקחו במונית אחרת לבית החולים.

"אני רצתי לכיוון שאורחים אמרו לי שרצו אחרי הרצח, וזה היה ברחוב הירקון. ואני הבחנתי בחיילים רצים, ורצתי אחריהם. שם החלטתי לעקוף אותם, לאחר שפנו לרחוב נסיציונה לכיוון בנייהודה, ואז נכנסתי בריצה לרחוב טרומפלדור, ויצאתי דרך רחוב בנייהודה לכיוון גשר ציונה. ושם נאמר לי על ידי אזרחים, שחיילים עצרו את הרוצח והכניסוהו לתוך מונית. ואז הצטרפתי אליהם ברחוב בנייהודה, והורתי לנהג לנסוע למישטרת דיונגוף, וכשהגעתי למישטרת דיונגוף מסרתי לידי השוטרים.

"אני מכיר את האיש שירה בשם סמי שמישפחה לא מכיר לי (מצביע על סמי סלומון, שכתובתו לא ידועה), ולפני שבועיים הוזהרתי על ידי אזרחים שונים שמחפשים אותי. וזכר שנאמר לי שסמי והחברים שלו מתכוונים לרצוח אותי, וי

דנוך אז וכיום

ישראל דנוך, שעיסקו הרשמי היה ידוע כאיש העולם התחתון וכשומר דיסקוטקים ובארים, דנוך נראה בתמונה בחברת סטריפטזאית במועדון לילה תל-

אביב. בתמונה משמאל נראה דנוך כפי שזולט בעת מישפט הרצח הכפול, שהוא היה אחד מנאשמי. כיום מרצה דנוך עונש מאסר בן שנתיים. למרות שדנוך היה זה שהסגיר את אבו למישטרה, הועלמה עדותו מבית המישפט שדן את אבו.

הודעה מס'	גליון מס'
הודעתו של	השם הפרטי
השם הקודם	שם האב
מס' הטלפון	מקום עבודתו
שנת הלידה	מקום הלידה
התאריך	השעה
מספר, דרגתו ושמו של החוקר	
השם באותיות לטיניות	השם המסופח (לוקר)
המען הקבוע	מס' העודת הוהות
מס' הטלפון	המקצוע
התאריך	השעה
מספר, דרגתו ושמו של החוקר	

הופיע לכל מיני מקומות, ואני שמעתי שאלה בנגסטרים מצרפת."

עדויות של דנוך נמסרה בשעה 1.30 אחר-הצות. עם תום העדות עזב דנוך את תחנת המישטרה, אך בשעה 4.30 לפנות-בוקר חזר אליה. הוא טען שבעת מסירת העדות הראשונה היה מבולבל, והוא רוצה להוסיף עליה. דנוך סיפר שראה עוד שני אנשים צרפתיים ליד מקום הרצח. לדבריה הוא שמע שעוד שניים נעצרו, והוא רוצה לראות אם השניים שנעצרו הם השניים שהוא ראה.

עדויות מאלפות אלה לא הרעלו בבית המישפט, כמו עדויות רבות אחרות וי מיסמכים חשובים. את סמי אבו לא מעניין כלל מיהו רוצחו של עזרא מירוחי. כל מה שהוא מבקש זה לצאת מהכלא. שבו הוא יושב, לדבריו, על לא עוול בכפו.

בית המישפט העליון נעתר לבקשת פרקי ליטו של אבו, הורה על עריכת מישפט מחדש, בניגוד לדעתו של היועץ המישפטי לממשלה. אם יערך המישפט החדש, יתווספו בוודאי עוד תמיהות רבות לתמיהה: "מדוע הושתרה העובדה, שישראל דנוך הסגיר את סלומון אבו למישטרה, מעיני בית המישפט?"

אותה מזה. רק אני. לכן חיפשתי אותי, אך לא הספיקה למצוא אותי, ובמקומי מצאה את חברי שניצח, עזרא שמתוב, ומאחר שאני לא נפגשתי עם עזרא באותו יום, אז עזרא שמר עליה, ולמחרת עזרא סיפר לי את כל הסיפור.

"שם הבחורה וכתובתה איני מכיר, אך ידוע לי שהיא דוברת ספרדית, ושעלתה ארצה עם חבריו של סמי לפני כשלושה שבועות."

"מכיר תקופה ארוכה"

המושך עדותו סיפר דנוך לחוקריו, שארבעה אנשים אימו, שלושה שבו עות קודם לכן, על מירוחי. משום שהוא היה עם הבחורה. אחד מהארבעה, סמי, ספג מכתאגרוף ממירוחי בלהט הוויכוח. לי דברי דנוך קנה מירוחי כרטיס-טיסה לי בחורה ושלה אותה מהארץ.

בסופה של העדות מציין דנוך: "את סמי החשוד אני מכיר תקופה ארוכה, כ-4 שנים בערך, וזאת מאחר שהיה מבקר בדיסקוטקים בהם עבדתי. ומאו כשלוש שנים עזב את הארץ לצרפת, וחזר לפני כחודש. ביחד עם מיספר חברים שעימם

הסיבה לכך היא שבתורה שהביאו איתם מצרפת ורוצים להורידה לזנות. ובחורה מסוימת אמרה לה שאני יכול להציל

העולם הזה תובע לחקור:

- מדוע לא הוצג הרו"ח ההבויסטי, שקבע שהאקדה ממנו נורה, כביכול, עזרא מירוחי היה "נקי", לפני בית המישפט?
- מדוע לא הוכח ליריעת כיתיהמושפט שישראל דנוך, אחד מנאשמי העולם התחתון של תל-אביב, הוא שהסגיר את סלומון אבו למישטרה, למרות שבידי המישטרה היו עדויות חתומות על ידו בעניין זה?
- האם נחקר האליבי של ישראל דנוך בשעת הרצח, והאם נחקרה מערכת היחסים בין דנוך ומירוחי ערביהרצח?
- האם נחקרה הפריצה למישטרה עורכייהדין סגן בירושלים, ומה היו תוצאות החקירה?